

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy tego, że zdaniem skarżącej zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem, ponieważ została wydana wyłącznie w oparciu o dokumenty zajęte podczas kontroli przeprowadzonej wcześniej na podstawie decyzji, które sama była niezgodna z prawem.
2. Zarzut drugi dotyczy tego, że zdaniem skarżącej zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem, ponieważ jej podstawą jest art. 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. 2003, L 1, s. 1), który to przepis sam jest niezgodny z prawem, a zatem nie można go stosować w niniejszym przypadku, zgodnie z art. 277 TFUE. Rzeczony przepis narusza bowiem prawo podstawowe do skutecznego środka odwoławczego, ponieważ nie pozwala przedsiębiorstwom będącym adresatami decyzji o kontroli Komisji skorzystać ze skutecznego środka odwoławczego od przebiegu kontroli.
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia prawa podstawowego do nienaruszalności miru domowego, ponieważ zdaniem skarżącej zaskarżona decyzja ma nieograniczony czas ważności, zaś zakres stosowania zarazem nieprecyzyjny i nieproporcjonalny.

Skarga wniesiona w dniu 30 lipca 2019 r. — Les Mousquetaires i ITM Entreprises/Komisja

(Sprawa T-539/19)

(2019/C 328/75)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Les Mousquetaires (Paryż, Francja), ITM Entreprises (Paryż) (przedstawiciele: adwokaci N. Jalabert-Doury, K. Mebarek i B. Chemama)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zarządzenie połączenia niniejszej sprawy ze sprawą T-255/17;
- uwzględnienie zarzutu niezgodności z prawem art. 20 ust. 4 rozporządzenia nr 1/2003 ze względu na to, że nie przewiduje on skutecznego środka zaskarżenia w odniesieniu do warunków wykonywania decyzji w sprawie kontroli, zgodnie z art. 6 ust. 1, art. 8 i 13 [europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności] oraz z art. 7 i 47 [Karty praw podstawowych Unii Europejskiej];
- stwierdzenie nieważności decyzji AT.40466 — Tute 1, nakazującej spółce Les Mousquetaires S.A.S. i wszystkim jej spółkom zależnym poddanie się kontroli na podstawie art. 20 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji odmawiających ochrony zagwarantowanej przez prawo Unii, któremu strona skarżąca podlega;

- stwierdzenie nieważności przyjętej przez Komisję decyzji, doręczonej stronie skarżącej w dniu 18 czerwca 2019 r., pozbawiającej ją, bez ważnego powodu, prawa do skutecznego środka zaskarżenia w odniesieniu do danych analizowanych w ramach trwającej kontroli;
- obciążenie Komisji Europejskiej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia praw podstawowych, prawa do nienaruszalności miru domowego i prawa do skutecznej ochrony sądowej ze względu na brak skutecznego środka zaskarżenia w postępowaniu sądowym w odniesieniu do warunków wykonania decyzji w sprawie kontroli.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 20 ust. 4 rozporządzenia Rady nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. 2003, L 1, s. 1) oraz praw podstawowych poprzez brak wystarczającego uzasadnienia decyzji w sprawie kontroli, a tym samym pozbawienie strony skarżącej podstawowych gwarancji, jakie są wymagane w tym zakresie.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 20 ust. 4 rozporządzenia nr 1/2003 oraz praw podstawowych ze względu na to, że Komisja nie miała żadnych przesłanek, które uzasadniałyby wydanie zaskarżonej decyzji.
4. Zarzut czwarty dotyczący nadużycia władzy, naruszenia art. 20 ust. 4 rozporządzenia nr 1/2003 i praw podstawowych z uwagi na okoliczność, że decyzja w sprawie kontroli nie została poprzedzona bezstronnym badaniem, a wręcz przeciwnie, stwarza wszelkie pozory aktu wydanego w celu innym niż deklarowany.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 20 ust. 3 i 4 oraz art. 21 rozporządzenia nr 1/2003, jak też praw podstawowych, poprzez pozbawienie strony skarżącej podstawowych gwarancji, które jako takie są wymagane pod rygorem nieważności.
6. Zarzut szósty dotyczący oczywistego błędu w ocenie i naruszenia zasady proporcjonalności w odniesieniu do sposobu, w jaki Komisja podjęła decyzję o celowości, czasie trwania i zakresie kontroli oraz trwającej kontroli.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia praw podstawowych poprzez wydanie decyzji o odmowie zapewnienia odpowiedniej ochrony dokumentów, których ochrony strona skarżąca domagała się na podstawie prawa Unii.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia praw podstawowych poprzez pozbawienie strony skarżącej, bez ważnego powodu, prawa do przedstawienia sądowi Unii wniosku o zawieszenie badania danych zabezpieczonych pieczęcią do czasu rozstrzygnięcia niniejszej skargi.

Skarga wniesiona w dniu 7 sierpnia 2019 r. — Malacalza Investimenti/EBC

(Sprawa T-552/19)

(2019/C 328/76)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Malacalza Investimenti (Genua, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci P. Ghiglione, E. De Giorgi i L. Amicarelli)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny